

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Hứa Văn Hân

Lão hòa thượng vô cùng từ bi, không bỏ rơi chúng sanh. Khi có đồng tu gặp vấn đề, lão hòa thượng luôn hết sức nhẫn nại, đáp ứng nguyện vọng của họ. Trước đây, khi lão hòa thượng đến chùa Cực Lạc ở Đài Nam để tham dự lễ khai mạc. Thời gian đã cận kề, rất cấp bách, thế nhưng khi có cư sĩ mời lão hòa thượng đến nhà ban phước lành cho nhà họ, lão hòa thượng vẫn giúp họ toại nguyện. Lại có lần, lão hòa thượng sang Thái Lan tham dự Hội nghị hòa bình thế giới, lịch trình kéo dài bốn ngày. Vào ngày thứ hai, thấy chương trình hội nghị không có việc gì đặc biệt, lão hòa thượng đã sắp xếp một buổi giảng kinh ngay tại nhà ăn, thời gian định vào buổi trưa. Khi đó, lại có đồng tu khác muốn thỉnh lão hòa thượng đi tham quan đạo tràng của Thái Lan. Dù thời gian rất eo hẹp, lão hòa thượng vẫn nhận lời đi cùng để thỏa mãn ý nguyện của họ. Khi trở về, lão hòa thượng hẳn đã rất mệt mỏi, nhưng ngài vẫn lên bục giảng khai thị cho chúng tôi. Sau khi khai thị kết thúc, dường như lão hòa thượng vẫn còn đầy hứng khởi, ngài không đi xuống bằng bậc thang mà bước thẳng từ trên bục giảng xuống. Kết quả là khiến tất cả đồng tu có mặt ở đó đều kinh ngạc đến ngây người.

Chúng tôi ở bên cạnh lão hòa thượng đều cảm nhận sâu sắc rằng lão hòa thượng luôn nhớ mãi không quên ân tình của các bậc sư trưởng. Sự tôn kính của ngài đối với thầy thể hiện qua việc ngài toàn tâm toàn ý chăm lo cho hậu duệ của thầy, chu toàn đến từng chi tiết nhỏ. Đối với các sư huynh đệ thuở trước, ngài luôn giữ trọn nghĩa tình. Mỗi khi trở về chùa Cực Lạc, lão hòa thượng đều mời các sư huynh đệ đến gặp gỡ, cùng dùng bữa trưa, và giảng giải một vài ý nghĩa của pháp, để những người có duyên được nghe pháp. Ngài đã đưa Phật pháp hòa quyện vào pháp thế gian, dung hợp thành một thể.

Hiện nay, việc tổ chức Giảng đường đạo đức của chúng tôi cũng do lão hòa thượng chỉ đạo, hơn nữa lão hòa thượng chỉ trong chốc lát là có

thể tìm được những nhân tài phù hợp. Khi chúng tôi cùng ngồi chung một bàn ăn, mọi người đều trò chuyện rôm rả, còn lão hòa thượng thì dùng bữa, dường như ngài đang ở trong trạng thái định, không nói lời nào. Ngài chỉ là rất chuyên tâm dùng bữa, nhưng mọi người đều vô cùng tận hưởng cảm giác an yên, rất tĩnh lặng ấy. Ở bên cạnh lão hòa thượng, tâm bạn tự nhiên sẽ an định lại.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”